

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 150/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. E. K., t. č. času vo výkone trestu odňatia slobody v B. B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 T 11/98 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 To 76/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. mája 2004 doručená sťažnosť RNDr. E. K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 T 11/98 v spojení

s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 To 76/99.

Podľa sťažovateľa „Porušenie práva spočíva v tom, že platný trestný zákonník neumožňuje kombináciu odsekov 1 a 4b z § 140. V trestnom zákonníku nie je definovaný trestný čin na základe odsekov 1 a 4b § 140, a na základe toho ani nemožno ukladať trest odňatím slobody... Ďalej iba na základe 1. odseku nemožno uložiť 10 ročný trest odňatia slobody.

To znamená, že rozsudky č. 1 T 11/98 a 4 To 76/99 boli vyhlásené protiprávne, na základe ktorých toho času odpykávam trest. Inak povedané, terajšie moje väznenie je protizákonné, ktoré porušuje aj moje práva garantované Ústavou a Dohovorom“.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti

1. zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 T 11/98 a s ním súvisiace všetky rozsudky, rozhodnutia a opatrenia,

2. konštatoval porušenie čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru,

3. priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 EUR za každý mesiac, začínajúc od 4. februára 2004, odkedy vykonáva trest odňatia slobody,

4. prijal dočasné opatrenie, ktorým by bezodkladne rozhodol o prerušení jeho výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažovateľ zároveň v sťažnosti žiada, aby mu v konaní pred ústavným súdom bol ustanovený právny zástupca.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 99/04, ktorého predmet tvorí taktiež sťažnosť sťažovateľa, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv napadnutým rozsudkom krajského súdu v spojení s napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu, ako aj uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 To 12/02 a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV Pz 727/00 z 11. júna 2002. V konaní sp. zn. IV. ÚS 99/04 ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 99/04 z 1. apríla 2004 sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Z uvedeného spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 T 11/98 v spojení s rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 4 To 76/99 nadobudol právoplatnosť 15. decembra 1999.

Pretože v posudzovanej sťažnosti namieta sťažovateľ porušenie svojich práv tými istými rozhodnutiami krajského súdu a najvyššieho súdu ako v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 99/04 o jeho predchádzajúcej sťažnosti, ústavný súd konštatoval, že sťažnosť sa týka veci, o ktorej ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní

rozhodol, pričom ani v opakovanej sťažnosti podmienky prijatia sťažnosti na ďalšie konanie neboli splnené. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol aj z dôvodu, že táto nie je podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde prípustná.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2004